

KINH THỌ TÂN TUẾ

Hán Dịch: Đồi Tây Tấn nước Nguyệt Chi. Tam Tạng Trúc Pháp Hộ.

Việt Dịch: HT.Chánh Lạc

--- o0o ---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

Link Audio Tại Website <http://www.phatphaponline.org>

--- o0o ---

Nghe như vậy, một thời đức Phật ở trong vườn Đông Uyển Lộc Mẫu nước Xá Vệ, cùng đông đủ 500 chúng đại Tỳ kheo. Bấy giờ đức Thế tôn vào ngày rằm tháng bảy, trải tọa cụ nơi khoảng đất trống, có Tỳ kheo tăng trước sau doanh vây. Đức Phật bảo tôn giả A nan: “Bây giờ nơi khoảng đất trống này, người hãy gấp đánh tiếng kiền chùy. Vì sao vậy ? Vì hôm nay là ngày rằm tháng bảy, chính là ngày thọ tân tuế”.

Khi ấy tôn giả A nan quỳ gối bên phải xuống đất chấp tay, rồi đọc bài kệ này :

Bạc Tịnh nhân ai bằng

Vô sự không kén chọn.

Trí tuệ không nhiễm trước.

Những gì là thọ tuế.

Thế tôn trả lời tôn giả A nan :

Thọ tuế : ba nghiệp tịnh.

Thân, miệng, ý tạo ra.

Hai Tỳ kheo đối nhau.

Tự phơi bày lỗi lầm.

Rồi tự xưng tên tuổi.

Hôm nay chúng thọ tuế.

Tôi cũng tịnh ý thọ.

Chỉ mong thấy lỗi lầm.

Tôn giả A nan dùng kệ hỏi nghi thức thọ tuế:

Hằng sa Phật quá khứ.

Bích chi và Thanh văn.

Các đức Phật như vậy.

Hay chỉ có Thích Ca.

Thế tôn trả lời tôn giả A nan :

Phật quá khứ hằng sa.

Đệ tử tâm thanh tịnh.

Đều có các Phật pháp.

Đâu chỉ Thích ca văn.

Bích chi không pháp này.

Không tuổi không đệ tử.

Một mình không bạn lữ.

Không thuyết pháp kẻ khác.

Phật Thế tôn đương lai.

Nhiều hằng hà sa số.

Họ cũng thọ tuổi này.

Như nay pháp Cù đàm.

Bấy giờ tôn giả A nan nghe lời này rồi vui mừng sung sướng, không thể tự kiềm chế được, liền lên giảng đường tay cầm kiền chùy và nói như vậy :
“Nay tôi đánh lên tiếng trống tín tâm của đức Như lai, các chúng đệ tử hiện hữu của đức Như lai thấy đều vân tập”. Khi ấy tôn giả A nan lại nói bài kệ này :

Hàng phục ma lực oán.

Trừ kiết sử sạch trơn.

Đánh kiền chùy, đất trống.

Tỳ kheo nghe vân tập.

Những ai muốn nghe pháp.

Vượt qua biển sanh tử.

Nghe tiếng vi diệu này.

Thấy đều mau vân tập.

Bấy giờ tôn giả A nan đã đánh tiếng kiền chùy xong, đi đến chỗ đức Thế tôn cúi đầu lạy dưới chân ngài, đứng qua một bên, bạch đức Thế tôn rằng : “Nay đã đúng lúc, cúi mong đức Thế tôn có điều gì dạy bảo cho chúng con”. Bấy giờ đức Thế tôn bảo tôn giả A nan : “Các người hãy theo thứ lớp ngồi xuống, Như lai tự biết thời”. Khi ấy đức Thế tôn ngồi trên tòa cỏ bảo các Tỳ kheo : “Tất cả các người hãy ngồi trên tòa cỏ”. Các Tỳ kheo thưa : “Thưa vâng bạch Thế tôn”. Bấy giờ các Tỳ kheo đều ngồi xuống tòa cỏ. Lúc ấy đức Thế tôn im lặng quán sát các Tỳ kheo xong, liền bảo các Tỳ kheo : “Nay ta muốn thọ tân tuế. Ta có lỗi làm gì với mọi người chăng ? Và không có phạm lỗi làm gì về thân, khẩu, ý chăng ?”

Đức Như lai nói như vậy xong, các Tỳ kheo im lặng không nói. Bấy giờ đức Như lai ba lần lại bảo các Tỳ kheo : “Nay ta muốn thọ tuế, song ta không có lỗi làm gì với mọi người chăng?”. Bấy giờ tôn giả Xá lợi phát từ tòa ngồi đứng dậy quỳ xuống, chấp tay bạch đức Thế tôn : “Các chúng Tỳ kheo quán sát về thân, khẩu, ý của đức Như lai không có lỗi làm gì cả. Vì sao như vậy ? Vì ngày hôm nay đức Thế tôn đối với những người chưa độ thì đã độ, những người chưa giải thoát thì được giải thoát, những người chưa Niết bàn thì làm cho họ được Niết bàn, những người chưa được cứu hộ thì được cứu hộ, những người đi mù thì làm cho sáng suốt, ngài là bậc Y vương đối với những người bệnh, ngài là bậc độc tôn trong ba cõi, không ai có thể sánh kịp. Ngài là bậc tối tôn tối thượng, ai chưa khởi lên ý đạo thì ngài làm cho họ phát sanh ý đạo, những người chưa ngộ thì ngài làm cho được ngộ, ai chưa được nghe pháp thì ngài làm cho họ được nghe. Kẻ mê muội thì ngài chỉ cho họ con đường tắt để đưa họ đến chánh pháp. Do những nhân duyên đó cho nên đức Như lai không có lỗi làm gì đối với mọi người, cũng không có lỗi làm gì về thân, khẩu, ý của ngài cả”.

Bấy giờ tôn giả Xá lợi phát bạch đức Thế tôn : “Nay con cũng hướng về đức Như lai để tự phơi bày. Vậy con có lỗi làm gì với đức Như lai và chúng Tỳ kheo không?”. Đức Thế tôn bảo : “Này Xá lợi phát, nay ngươi hoàn toàn không có những hành vi phi pháp về thân, khẩu, ý. Vì sao vậy ? Vì nay ngươi được trí tuệ không ai sánh bằng, có nhiều loại trí tuệ, vô lượng trí tuệ, vô biên trí tuệ, trí tuệ không ai sánh bằng, trí tuệ nhanh nhạy, trí tuệ sắc bén, thậm thâm trí, bình đẳng trí, ưa thích sự thiếu dục tri túc, có nhiều phương tiện, tâm niệm không sai lầm, tán loạn, tổng trì tam muội, căn nguyên cụ túc giới, thành tựu tam muội, thành tựu trí tuệ, thành tựu giải thoát, thành tựu giải thoát tri kiến, thành tựu sự dũng mãnh phi thường, có thể nhẫn chịu những điều dèm pha, biết điều ác là phi pháp, tâm tánh mẫu mực, không làm điều tàn bạo, giống như Đông cung thái tử của Chuyển luân thánh vương sẽ nối dõi địa vị của vua, quay bánh xe báu. Xá lợi phát cũng lại như vậy, quay pháp luân thanh tịnh vô thượng mà chư thiên, người đời và loài rồng, quỷ thần hoặc Thiên ma cũng không thể làm được. Nay những điều ngươi đã nói thường luận nghị như pháp, chưa từng sai với chơn lý”.

Bấy giờ tôn giả Xá lợi phát bạch đức Phật rằng : “Năm trăm Tỳ kheo này đều (xin) sẽ thọ tuế. Năm trăm Tỳ kheo này đều không có lỗi làm gì với đức Như lai chăng?”. Đức Thế tôn bảo : “Ta cũng không có quả trách gì về hành động thân, khẩu, ý của năm trăm Tỳ kheo này. Vì sao vậy ? Này Xá lợi phát, trong đại chúng này hết sức thanh tịnh, không có các tỳ vết ô uế. Nay trong chúng này vị hạ tọa nhỏ nhất cũng đắc được đạo quả Tu đà hoàn, chắc

chấn sẽ tiến lên và chuyển bánh xe pháp một cách bất thối. Do lý do đó nên ta không có gì phiến trách chúng này”.

Khi ấy Bằng Kỳ Xà ở trong chúng này liền từ tòa đứng dậy, đến trước đức Thế tôn, đầu mặt lạy dưới chân đức Thế tôn thưa rằng : “Nay con có điều muốn luận bàn về việc này”. Đức Thế tôn bảo : “Nếu người có điều muốn nói thì nay đã đúng lúc”.

Bằng Kỳ Xà liền ở trước đức Phật tán thán đức Phật và Tỳ kheo tăng nên nói bài kệ này :

Ngày mười lăm thanh tịnh.

Năm trăm Tỳ kheo họp.

Các trời buộc đều mở.

Không ái cũng không sanh.

Đại thánh vương chuyển luân.

Có quần thần doanh vây.

Cùng khắp cả thế giới.

Thiên thượng và thế gian.

Đại tướng dẫn mọi người.

Đạo sư của loài người.

Đệ tử thích nương tựa.

Được Tam đạt, Lục thông.

Đều là chơn Phật tử.

Đã sạch hết bụi trần.

Đoạn trừ gai ái dục.

Ngày nay tự quy y.

Bấy giờ đức Thế tôn chấp nhận những điều Bằng Kỳ Xà nói. Khi ấy Bằng Kỳ Xà suy nghĩ : “Ngày hôm nay đức Như lai đã chấp nhận những điều ta nói”, nên tôn giả rất đỗi hoan hỷ, vui mừng không sao tả được, liền từ tòa đứng dậy, đánh lễ đức Thế tôn rồi lui về chỗ ngồi. Bấy giờ đức Thế tôn bảo các Tỳ kheo : “Người đệ tử làm kệ tụng số một trong chúng Thanh văn của ta chính là Tỳ kheo Bằng Kỳ Xà , đã nói những lời không nghi nan, cũng chính là Tỳ kheo Bằng Kỳ Xà vậy. Bấy giờ các Tỳ kheo nghe đức Phật dạy xong hoan hỷ phụng hành.

ĐỨC PHẬT NÓI KINH THỌ TÂN TUẾ.

Xét kinh Thọ Tân Tuế này do Trúc Pháp Hộ dịch, bản của nước này, bản đời nhà Tống đều có biên chép. Trong Đơn Tạng gọi là Thọ tuế kinh, nhưng lại có sự sai biệt lớn so với kinh này. Nay dựa theo Khai nguyên lục để kiểm tra thì kinh của Đơn tạng đúng là nội dung của kinh Thọ tuế. Tạng kinh của đời nhà Tống này cùng với nội dung của kinh Tân tuế, văn thì khác nhưng nghĩa thì giống nhau, in tuồng như cùng một bản mà người khác dịch vậy. Song theo Khai nguyên lục thì cho kinh Tân tuế chỉ có một người dịch, ý nghĩa thiếu sót, chưa rõ ràng. Nay muốn phân loại như vậy để chờ các bậc hiền triết phán định cho nên đưa kinh này vào đây.

--- o0o ---

Hết